

2. Новак І. Соціальний пакет як механізм удосконалення оплати праці // Україна: аспекти праці. – 2008. №2. – С. 6-12
3. Колот А. М. Методологічні аспекти розвитку теорії розподільчих відносин / А. М. Колот // Економічна теорія: Науковий журнал. – 2008. №4. – С. 3-19.
4. Шоляк О.Ю. Розвиток соціально/трудова відно/ син: економічний, правовий та обліковий підходи // Науковий вісник Ужгородського університету. — 2010. — № 30. — С. 273—280.
5. Карачина Н. П. Соціальний пакет як метод підвищення мотивації до трудової діяльності працівників підприємств / Н. П. Карачина, В. С. Зайкова. // Вінницький національний технічний університет. – 2013. – №71. – С. 175.

Костів Р.І., магістрант
Науковий керівник: Христенко Г.М.,
к.е.н., доцент
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»,
м. Бережани, Україна

СУТНІСТЬ ТА ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Впродовж останнього десятиліття як в світі, так і в Україні значної актуальності набуває проблема екологічної якості продукції та безпечності довкілля. Сучасні економічні умови господарювання висувають нові вимоги до технології виробництва сільськогосподарської продукції та її якості. Якість і екологічна безпечність аграрної продукції в умовах глобальних змін є визначальними факторами її конкурентоспроможності. Необхідною умовою екологізації сільськогосподарського виробництва, забезпечення покращення здоров'я нації завдяки більш якісним продуктам харчування є розвиток системи органічного землеробства та перехід аграрних підприємств на органічні стандарти.

Культура органічного сільського господарства забезпечує збереження та відтворення навколишнього природного середовища і його біорізноманіття, збалансований стан екосистеми, що є запорукою сталого соціально-економічного та екологічного розвитку.

Діюча система бухгалтерського обліку не забезпечує достатнього системного відображення впливу суб'єктів господарювання на довкілля та здоров'я людей.

Недостатній рівень якості продукції призводить до негативних економічних, соціальних та екологічних наслідків (рис. 1).

В сучасних умовах господарювання проблема якості є найважливішим чинником підвищення рівня життя населення, забезпечення економічної, соціальної й екологічної безпеки. У науковій літературі [2] зазначено, що поняття «екологічна якість» характеризується шістьма основними аспектами: соціальним, технічним, правовим, економічним, естетичним та екологічним. Основним з яких є екологічний аспект, який передбачає відсутність негативного впливу на здоров'я споживачів та навколишнє середовище.

Таким чином, на рівень екологічної якості продукції впливає ряд чинників, які можна об'єднати у групи: технічні, організаційні, економічні, соціальні, екологічні, естетичні та правові.

Проведений аналіз наукової літератури дозволяє стверджувати, що в Україні відсутні будь-які рекомендації щодо складу та облікового відображення екологічної якості продукції, витрат на забезпечення екологічної якості продукції. Недостатні дослідження як вітчизняними, так і зарубіжними вченими в даній сфері обліку призводять до ускладнення, а іноді й неможливості отримання інформації про витрати на забезпечення екологічної якості для прийняття рішень управлінським персоналом, подальшого розвитку підприємства та виробництва екологічно якісної продукції [1, 2].

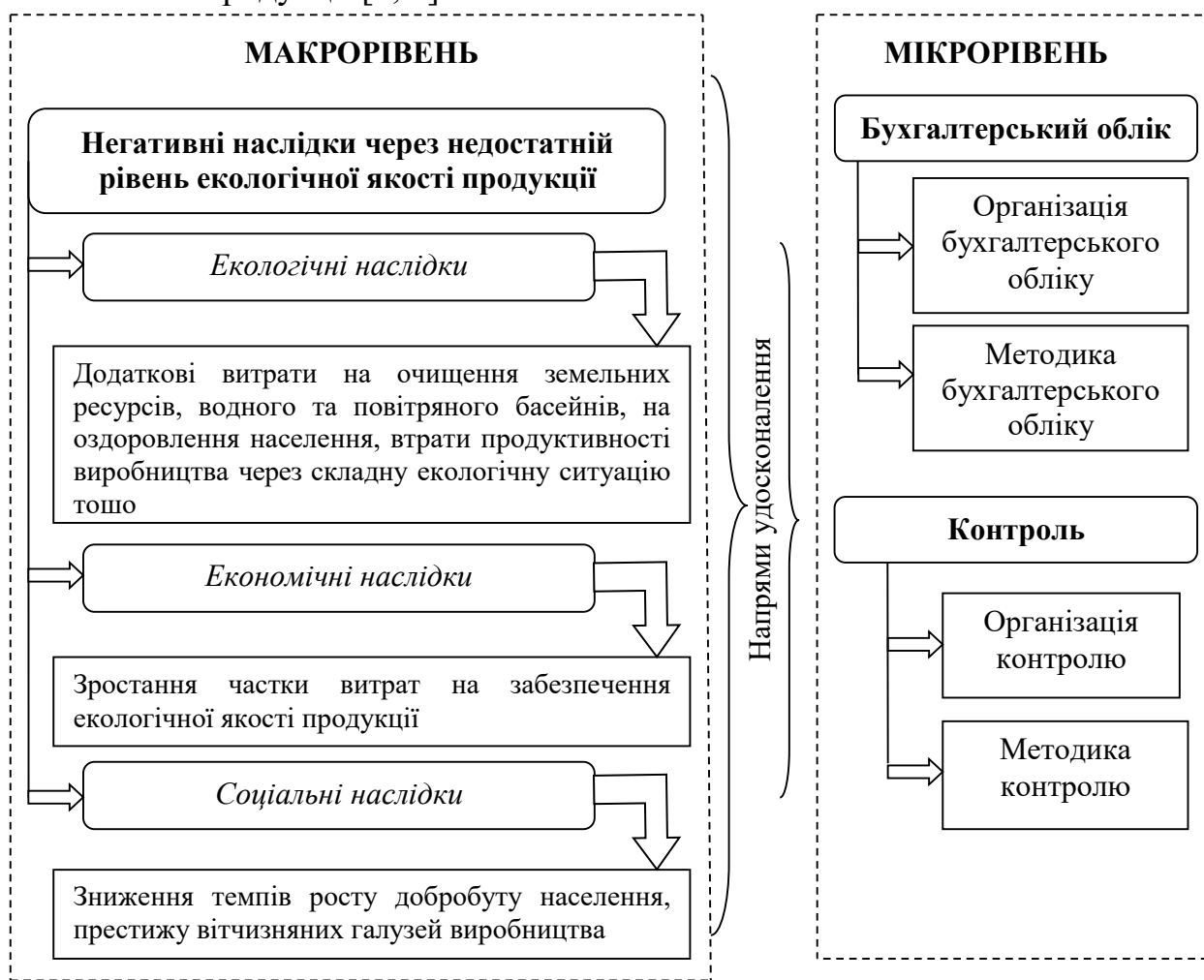

Рис.1. Передумови трансформації системи бухгалтерського обліку. Побудовано на основі [2].

Отже, підвищення екологічної якості продукції забезпечить ефективність функціонування підприємства та його конкурентоспроможність на внутрішньому та зовнішніх ринках. В умовах інтеграційних процесів виокремлення обліку екологічної якості продукції в окрему економічну категорію є вагомим кроком. Відображення в бухгалтерському обліку підприємства операцій, пов'язаних з його екологічною діяльністю, дозволить формувати інформацію про екологічне

управління підприємством і оприлюднювати її з метою інформування громадськості про результати такої діяльності, що є одним з факторів формування ділового іміджу та сприяє зміцненню економічної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Поліщук О.Т. Сутність та деякі облікові аспекти витрат на якість продукції. *Проблеми економіки*. 2015. № 1. С. 226-231.
2. Сироїд Н.П. Екологічна якість продукції: обліковий підхід в умовах стійкого розвитку. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу: міжнародний збірник наукових праць*. 2016. Вип.2-3 (35). С. 356-377.
3. Ткачук Л. М., Калугаряну Т. К. Якість продукції: методологічні та прикладні аспекти. *Ефективна економіка*. 2013. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2018>.

Королюк Т.М., к.е.н., доцент
Тернопільський національний технічний
університет ім. І. Пулюя, м. Тернопіль, Україна

НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ СИСТЕМИ ОБЛІКУ

Питання напрямів управління ризиками системи обліку досліджувалися як вітчизняними, так і зарубіжними вченими. Так, Гнилицька Л. зазначає, що одним з таких заходів є розробка методики управління ризиками на основі комбінування експертних оцінок та аналізу чутливості прибутку підприємства до факторів ризику. Доцільність використання даної методики автор обґрунтовує усуненням суб'єктивізму при оцінці ступеня впливу ризику на показники діяльності підприємства та можливістю визначати пріоритетність заходів щодо мінімізації найбільш суттєвих ризиків в умовах обмежених корпоративних ресурсів, якими володіє підприємство [1, с. 42]. Запропонована методика управління ризиками складається з трьох етапів. Перший етап полягає у виявленні ризиків, властивих окремим функціям діяльності підприємства, на основі експертних оцінок та їх ранжування за критерієм ймовірності настання. Далі на другому етапі необхідно здійснити оцінку впливу виявлених факторів ризику на прибуток підприємства, використовуючи при цьому методики аналізу чутливості й аналізу беззбитковості. На основі цього визначається ранг ризику за критерієм суттєвості збитку, спричиненого його дією. І на заключному, третьому етапі, здійснюється визначення загального рангу ризику як суми рангів, що отримані на двох попередніх етапах. Дана методика пройшла апробацію на одному з приладобудівних підприємств – членів УСПП.

Атамас П. Й., Атамас О. П., Крамаренко Г. О. виділяють два основні типи стратегій нейтралізації ризиків в процесі формування моделі управління ризиками підприємства та забезпечення ефективності його діяльності – активний і пасивний. Активна стратегія передбачає здійснення ризикових ситуацій із використанням методів запобігання їх негативним наслідкам від впливу неочікуваних подій чи явищ, а саме: комерційне страхування та самострахування ризиків, їх диверсифікація та хеджування. В той час як пасивна стратегія являє